

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Lumírem Hodinou v právní věci

žalobkyně:

Tetera a spol., IČO 04029178, sídlem Poštovní 39/2, 702 00
Moravská Ostrava, insolvenční správce dlužnice Concord
Financial Holding a. s., IČO 068 50 707, sídlem Na Florenci
1332/23, 110 00 Praha 1 – Nové Město
zastoupená Mgr. Václavem Žaludem, advokátem, Husova 5, 110
00 Praha 1

proti
žalované:

FCG inkasní a správní, s.r.o., IČO 06581188, sídlem
Kubánské náměstí 1391/11, 100 00 Praha 10 - Vršovice

o odpůrčí žaloba 3.931.570,24, rozsudkem pro uznání

takto:

- I. Určuje se, že platba ze dne 3. 1. 2022 s variabilním symbolem xxx ve výši 3 931 570,24 Kč poukázaná dlužnicí Concord Financial Holding a.s. IČO 068 50 707, sídlem Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha 1 - Nové Město, na bankovní účet žalované č. xxx je neúčinná vůči věřitelům dlužnice Concord Financial Holding a. s. IČO 068 50 707, sídlem Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha 1 - Nové Město.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit do majetkové podstaty dlužnice Concord Financial Holding a.s., IČO 068 50 707 sídlem Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha 1 - Nové Město, částku 3 931 570,24 Kč, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, k rukám právního zástupce žalobkyně.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit státu prostřednictvím Městského soudu v Praze soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se coby insolvenční správce dlužnice domáhala určení, že právní úkon dlužnice spočívající v poukázání peněžních prostředků ve výši 3 931 570,24 Kč dne 3. 1. 2022 na bankovní účet žalované č. xxx je neúčinný vůči věřitelům dlužnice. Žalobkyně se dále domáhala uhrazení částky 3 931 570,24 Kč do majetkové podstaty dlužnice.
2. Podle § 239 odst. 1 a 3 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „IZ“), odporovat právním úkonům dlužníka může v insolvenčním řízení pouze insolvenční správce, i když nejde o osobu s dispozičními oprávněními, a to odpůřící žalobou podanou proti osobám, které mají povinnost vydat dlužníkovo plnění z neúčinných právních úkonů do majetkové podstaty. Jestliže v době zahájení insolvenčního řízení probíhá o téže věci řízení na základě odpůřící žaloby jiné osoby, nelze v něm až do skončení insolvenčního řízení pokračovat (odst. 1). Insolvenční správce může podat odpůřící žalobu ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku. Nepodá-li ji v této lhůtě, odpůřící nárok zanikne (odst. 3).
3. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. MSPH 57 INS 17345/2022-A-74 ze dne 8. 8. 2023 byl zjištěn úpadek dlužnice a na její majetek byl prohlášen konkurs. Žaloba byla podána insolvenčním správcem dlužnice dne 8. 8. 2024, tedy včas a oprávněnou osobou.
4. Usnesením č. j. 218 ICm 2347/2024-17 ze dne 17. 9. 2024 soud žalovanou v souladu s § 114b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), vyzval, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto usnesení písemně vyjádřila ve věci samé k žalobě, která jí byla doručena spolu s tímto usnesením. Zároveň soud žalovanou poučil o následcích nesplnění této výzvy. Výzva byla žalované doručena dne 7. 10. 2024.
5. Lhůta pro vyjádření žalované marně uplynula dne 6. 11. 2024. Žalovaná se vyjádřila teprve podáním zaslaným soudem dne 12. 11. 2024, tedy poté co lhůta k vyjádření marně uplynula. Netvrdila přitom žádný vážný důvod, který by jí ve včasné vyjádření bránil. Nastala proto fikce uznání žalovaného nároku ve smyslu § 114b o. s. ř. (*srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2008, sp. zn. 21 Cdo 1951/2004*).
6. S ohledem na shora uvedené má tak soud s odkazem na § 114b o. s. ř. za to, že žalovaná uznala nárok, který je žalobou uplatňován, a proto ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání dle § 153a odst. 3 o. s. ř., neboť se nejedná o věc, ve které by nebylo možné uzavřít a schválit smír ve smyslu § 99 odst. 1 o. s. ř. a nárok uplatněný žalobou není v rozporu s žádnou kogentní normou. V daném případě se jedná incidenční spor o odpůřící žalobě z důvodu uvedeného v § 241 IZ, který umožňuje, aby si účastníci svá vzájemná práva a povinnosti upravili svým právním jednáním. Proto tato povaha věci rovněž umožňuje, aby skončili řízení soudním smírem (*srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 7. 2019, sp. zn. 29 ICdo 108/2017*).
7. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 163 IZ ve spoj. s § 142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Náklady řízení žalobce, který byl v řízení zastoupen advokátem sestávají z paušální odměny advokáta ve výši 3 100 Kč (počítána z tarifní hodnoty 50 000 Kč, v souladu s ustanovením § 9 odst. 4 písm. c) advokátního tarifu (vyhlášky č. 177/1996 Sb. – dále jen „a. t.“). za 2 úkony právní služby podle § 9 odst. 4 písm. c) a. t. (převzetí zastoupení, sepis a podání žaloby), dále 2x 300 Kč režijní paušál advokáta ve smyslu § 13 odst. 4 a. t. a DPH ve výši 21 %, celkem 8 228 Kč.
8. Jelikož žaloba byla podána insolvenční správce, byla žalobkyně od hrazení soudního poplatku za tuto žalobu osvobozena ze zákona, a to dle § 11 odst. 2, písm. n) zákona

č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Dle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Vzhledem k uvedenému, soud uložil povinnost úhrady soudního poplatku za žalobu žalované tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozsudku, kdy výše poplatku byla stanovena podle položky č. 13 odst. 1 písm. d) Sazebníku poplatků.

9. Ohledně místa plnění a pariční lhůty pak soud postupoval dle § 149 odst. 1 o. s. ř. a § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Odvolání lze podat jen z důvodu, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí vydal ve věci vyloučený soudce, soud byl nesprávně obsazen. Odvolacím důvodem jsou též skutečnosti a důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím plněna včas a řádně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Praha 21. listopadu 2024

JUDr. Ing. Lumír Hodina v.r.
samosoudce